

Erasmus Isztambulban, Törökországban

Murányi Péter vagyok harmadéves Gazdálkodási és Menedzsment szakos hallgató. Az Erasmus+ program keretében a 2023/24-es tanév őszi félévét Törökországban töltöttem.

Hogy miért is pont ezt az országot választottam? Már jártam párszor Isztambulban az életemben, és már az első látogatásom után 2017-ben, hihetetlenül megtetszett a város és tudatalatt egy pár hónapot elszerettem volna itt tölteni. Szerencsére az Erasmus+ programmal ezt az álmomat meg is tudtam valósítani. A Marmara University-re nyertem ösztöndíjat, ami Isztambul ázsiai oldalán található meg. Az egyik leghíresebb Törökországban és nagyon sok hallgató és cserediák jár az egyetemre.

Összepakoltam a bőröndömet és szeptember 24-én neki is vágtam a kalandnak. Szerencsére a WizzAir és Pegasus minden nap indít járatokat Budapestről nagyon olcsó áron, ezért az utazás igen gyors és kényelmes.

Isztambul egy hihetetlenül nagy város több, mint 20 millió fővel. Félig ázsiában félig pedig Európában helyezkedik el. Az ősi Konstantinápoly eredetileg csak az európai részen volt, viszont miután az oszmán birodalom elfoglalta, a város szépen lassan elkezdett nőni és terjeszkedni. Több évszázad után megkaptuk a város mai arculatát és új nevét, ami az Oszmán Birodalom összeomlása óta nem Törökország fővárosa több okból kifolyólag.

Egy hét szobás erasmus-lakásban béreltem szobát, ami azért volt nagyon jó döntés, mert már az első napon amikor megérkeztem, már volt egy kisebb társaságom. A lakás Kadiköy-ben található, az ázsiai résznek a középpontjában, ami azért a legfontosabb egy ilyen hatalmas városban, hogy az utazás idejével tudjunk spórolni, mert sokszor van olyan, hogy A-ból, B-be akár 2 vagy 3 óra is lehet az út. Szerencsére a lakhelyemtől 20 percre volt az egyetem, és szinte minden cserediák ezen a környéken lakik.

Az egyetemen végül teljesen más tárgyakat tudtam csak felvenni, mint amiket előre felakartam, de ebből nem lett probléma, mert könnyen megtaláltam az alternatívákat. Egy félévben van egy midterm exam és egy final exam. Előadásokra be kell járni, viszont professzor függő az, hogy írják-e a hiányzást vagy sem.

Az emberek nagyon barátságosak és segítőkészek ezért könnyen lehet barátkozni a helyiekkel. Már alaptól voltak helyi török barátaim mielőtt idejöttem volna, és lehet, hogy ezért is új helyi emberekkel annyira nem barátkoztam, hanem inkább a többi Erasmus-os diákkal. Nagyon erős barátságok alakultak ki a hónapok során és sokmindent csináltunk együtt, az előadásokra járástól együtt az utazásokig.

Egyszerűen leírhatatlan élmény Isztambulban lakni. A város zsongása, az emberek jószívúsége és az ételek ínycsiklandósága mind hozzájárul ahhoz, hogy ha valaki ellátogat ide, az biztosan imádni fogja. A nagy mecsetek és a szűk hangulatos utcák a kedvenceim és hihetetlen, hogy mennyi dolog van a városban, ahol az ember sosem unatkozik.

Nagyon szerettem volna bejárni a régiót és ellátogatni pár országba ezért októberben elrepültem dél-kelet Törökországba, a helyi barátomhoz. Vele bejártuk az egész környéket, a kurdisztáni részét az országnak, és még a szír határra is ellátogattunk, hogy a saját szemünkkel lássuk a nem éppen szerencsés szomszédos országot. Átkelni a határon viszont nem sikerült.

Pár nappal később ellátogattam Rodostóba, hogy a Rákóczi-házat megnézzem, utána pedig a bulgáriai Plovdivban töltöttem el pár napot. Érdekes módon a balkánnak ezen a részén néhány ember tudott kicsit magyarul ami nagyon meglepett. Novemberben pedig Kuvaitba repültem ki, hogy meglátogassam az amerikai barátaimat, akik tanárként dolgoznak ott.

Marketingkommunikációt, Nemzetközi Politikát, Entrepreneurship-et és Török nyelvet vettem fel. Mindegyik óra offline módba volt megtartva és a vizsgáknál is megkellett jelenni a teremben. Szerencsére sok szabadidőm volt, mert feltudtam úgy venni az órákat, hogy csak hétfőn és kedden legyenek, viszont akkor egész nap. Otthon a BME-n még ezek mellett felvettem a Gazdaságstatisztikát, Üzleti jogot és a Termékmenedzsmentet, kedvezményes tanulmányi renddel, amik közül mindegyiket sikeresen teljesítettem (igen, csodával határos módon a gazdstatot is).

Mivel csak két nap kellett bejárnom egyetemre, lehetőségem volt arra, hogy még többet utazzak a barátaimmal. Voltunk Pamukkale-ban, a barátnőmmel pedig Kappadókiában és Athénban is. Sok budapesti ismerősöm meglátogatott Isztambulban, ezért volt rá okom, hogy alaposan körbe járjam a várost, többször is.

Január közepétől, kezdődött el a vizsgaidőszak és tartott január 28-ig. Tanulás és vizsgaírás közben többször is ellátogattunk több sörözőbe és vízpipa bárba. Szerettem volna még egy utolsó kalandot a félév végére, ezért kirepültem Moldova fővárosába, Kisinyovba. Innen elutaztam a Dnyeszter Menti Köztársaságba (Transznisztríába), ezen belül Tiraszpólba és Benderbe. Hazafele pedig kizárólag szárazföldön, Tiraszpólból, Budapestre utaztam, Moldován, Románián és Erdélyen keresztül, érintve Kolozsvárt, ahova az egyik legjobb barátom pár napra meg is hívott.

Magabiztosan kijelenthetem, hogy tele volt kihívásokkal ez a félév, és felbecsülhetetlenül sokat fejlődtem közben. Amit átélhettem és megtapasztalhattam e idő alatt, azt a BME-nek és az Erasmus+ programnak köszönhetem, és nagyon hálás vagyok azért, hogy élhettem ezzel a lehetőséggel.